

[Brusvang]

som har med mennesker – og eventuelt med dyr – at gøre, men det må altså ikke have med radioapparater og plasticdippedutter at gøre, på trods af at disse ting på mange punkter er aldeles nødvendige for samfundshusholdningen. Jeg mener godt, at regeringen kan siges at have et ansvar for på det uddannelsespolitiske område at søge at være med til at skabe en bedre og mere positiv indstilling.

Jeg har et par gange nævnt usikkerhedsmomenter, og jeg vil godt sammenfatte her, at der er nogle usikkerhedsmomenter, der er helt iøjenspringende. Der er hele den løbende debat om ØD og centrale fonds, specielt det sidste, som skaber meget stor usikkerhed. Der er hele debatten om beskatning af jord og fast ejendom. Det skaber også usikkerhed.

Der er diskussionen om rentefradragsretten, som fører til, at folk nok kan have nogen tvivl om, hvilken gæld de tør stifte. Det drejer sig om dem, der i givet fald skal kunne bevise, at den gæld, de har stiftet, er gået til deres erhverv, hvis man gennemfører den sondring, som regeringen har været inde på. Her må man ikke glemme, at de mange tusinde mindre erhvervsdrivende ofte som låneobjekt faktisk ikke har meget andet end deres faste ejendom. De kan komme stærkt i tvivl om, hvad egentlig skæbnen bliver for denne faste ejendom, hvis de nu bruger den, som de har gjort tidligere, i erhvervsvirksomheden, nemlig til belåning for at skaffe fornøden kapital.

Det er beklageligt, at der er disse mange usikkerhedsmomenter. Jeg er overbevist om, at når der er så mange usikkerhedsmomenter – jeg har bare nævnt en 6-7 stykker af dem – så er det noget af det, der virker negativt i beslutningsprocessen hos erhvervslivet, når man skal sætte ny produktion i gang.

Jeg forstår udmærket godt, hvorfor man fra fremskridtspartiets side har fremsat det foreliggende dagsordensforslag. Jeg mener heller ikke, at selve synspunktet, der er fremført, er forkert. Jeg mener bare, det er meget specielt. Netop fordi man kun tager et enkelt aspekt frem – noget, som vi ved har fremskridtspartiets ganske særlige interesse, nemlig indkomstskatten – kommer det til at virke propagandistisk. Derfor kan vi ikke medvirke ved at stemme for det pågældende dagsordensforslag.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne takke industriministeren for redegørelsen, som jeg betragter som et par af de elementer, der kunne redegøres for som grundlag for en egentlig debat om industriens vilkår eller erhvervslivets vilkår i det hele taget.

Nu forstår jeg på slutbemærkningerne i redegørelsen, at ministeren har tænkt sig at komme med en egentlig industripolitisk redegørelse i løbet af et par måneder, og på den baggrund vil jeg da sige rent ud, at når vi om et par måneder skal have en debat, formodentlig på grundlag af en mere fyldestgørende redegørelse, så synes jeg egentlig, det er spild af tid at tage en debat på det grundlag, som fremskridtspartiet har lagt frem. I hvert fald i de mindre partier må vi prioritere en smule anderledes. Jeg finder det miningsløst. Jeg finder ikke, at denne debat på nogen som helst måde fra forespørgerens side har været forberedt, så der kunne komme noget fornuftigt ud af den. Jeg vil egentlig godt – til eftertanke for det flertal, der gang på gang har strammet forretningsordenen for at gøre det vanskeligere for oppositionen – nævne, at jeg tror egentlig, at hvis man ikke havde forhindret fremskridtspartiet i at komme med sit dagsordensforslag ved en ganske almindelig tredje behandling, så var vi sluppet for at skulle afsætte en hel eller en halv dag til denne forespørgsel i dag.

Det dagsordensforslag, der er fremsat, er vi selvfølgelig imod.

Jeg vil nøjes med at sige, at med henblik på den kommende industripolitiske redegørelse, som ministeren har bebudet, vil jeg godt bede ham om at tage et par ting med, som han måske i forvejen ville have medtaget.

Det ene er regeringens holdning til det problem, han kun skitserer som et spørgsmål: skal vi til at have en anden holdning til egentlig, direkte industristøtte? Jeg går ud fra, at ministeren mener ud over den, vi har i forvejen. Hvad er regeringens eget svar på det spørgsmål, ministeren stiller op dér?

Det andet, jeg gerne vil have ham til at tage med – og som jeg oprigtig talt tror at han ikke ville have taget med af sig selv – er: hvad siger det om dansk industri, at det går så trægt i de par eksempler – og mere har vi jo ikke – hvor vi virkelig kan se, at her er